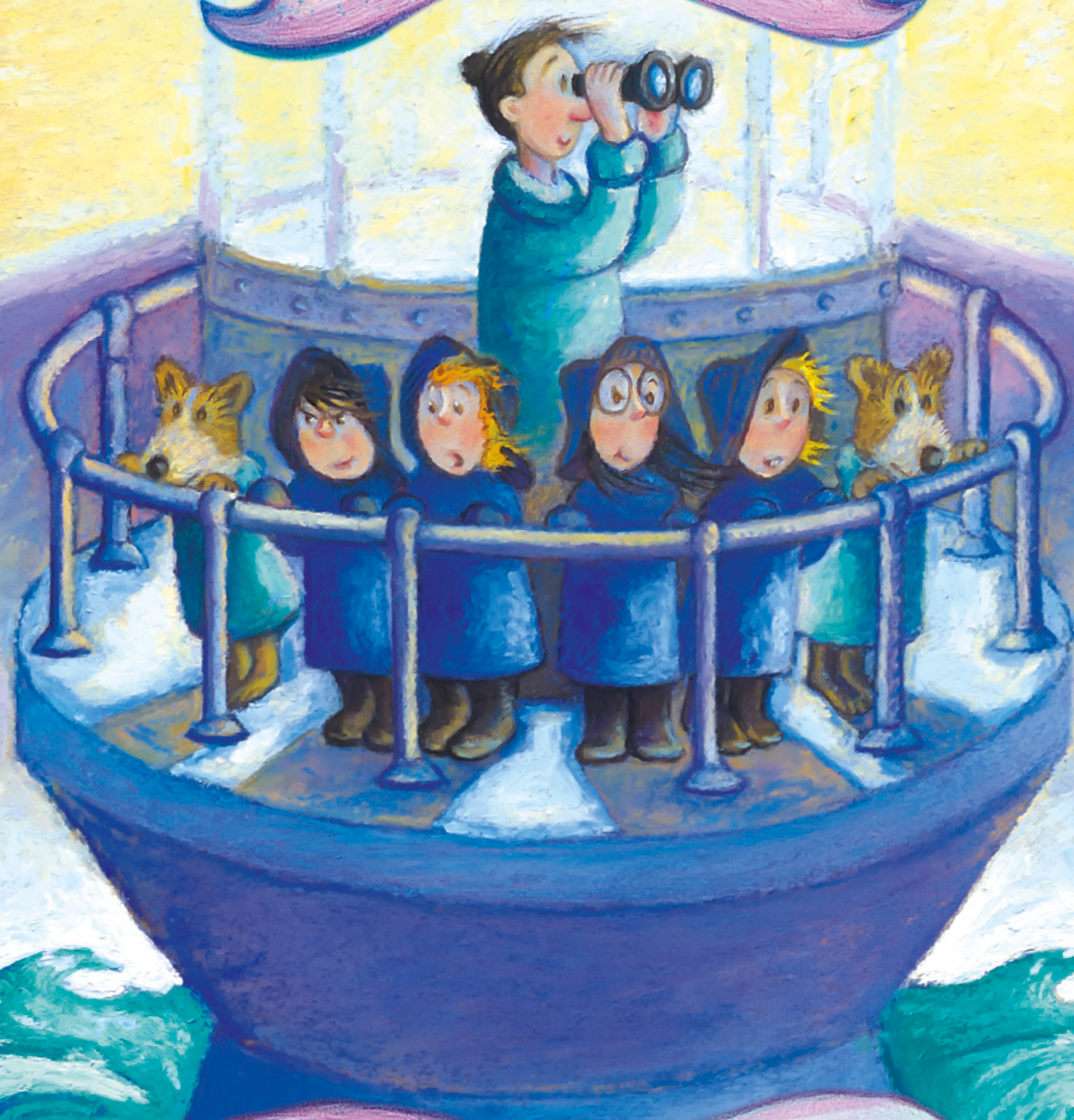

DE
AVONTURENSCHOOL
VAN
JUF WERVELWIND

ELISE PRIMAVERA

DE
AVONTURENSCHOOL
VAN
JUF WERVELWIND

ELISE PRIMAVERA

UITGEVERIJ |
De Fontein |
JEUGD

AVONTURENSCHOOL

JUF WERVELWIND

voor dochters

van

drukke ouders

ATTENTIE, DRUKKE OUDERS!

De Avonturenschool van juf Wervelwind heeft een uniek lesprogramma, exclusief ontwikkeld voor uw dochter.

Inbegrepen: ons essentiële introductieprogramma

HOE VIND JE DE WEG

Plus! Alles wat uw dochter moet weten en waarvoor u het te druk hebt om het haar zelf te leren!

Wij begrijpen dat u het even te druk hebt om uw dochter aan te melden, daarom zullen wij u binnenkort een toelatingsbrief sturen!*

Te druk om uw dochter naar de Avonturenschool te brengen? **Geen probleem!**

Voor uw gemak sturen wij deze **eenvoudig te gebruiken**, al aan ons geadresseerde doos mee, waarin u uw geliefde dochter **veilig** kunt opsturen.

Een postzegel is niet nodig. Crackers en kaas worden kosteloos verstrekt.

* De Avonturenschool is *exclusief en uitsluitend* bestemd voor de dochters van de drukste ouders *van de hele wereld*.

Ons motto: 'Avontuur is op zichzelf de moeite waard!'

AMELIA EARHART

Geachte dokter Loulou Beitel en dokter
Lou Beitel,

Het is onder onze aandacht gekomen dat u
een van de vijf drukste ouderparen **van de
hele wereld** bent. En dus...

Doet het ons veel genoegen u te informeren
dat **Beatrijs** is toegelaten tot onze school.

Gefeliciteerd!

Met vriendelijke groet,

Juf Wervelwind

DIRECTEUR TOELATINGEN
AVONTURENSCHOOL JUF WERVELWIND
GROTE WITTE VUURTOREN AAN ZEE

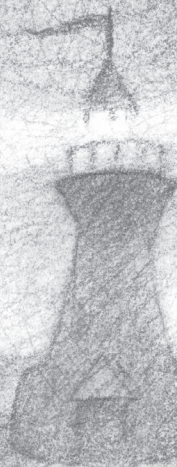

AVONTUREN-
SCHOOL
JUF WERVELWIND

VOOR

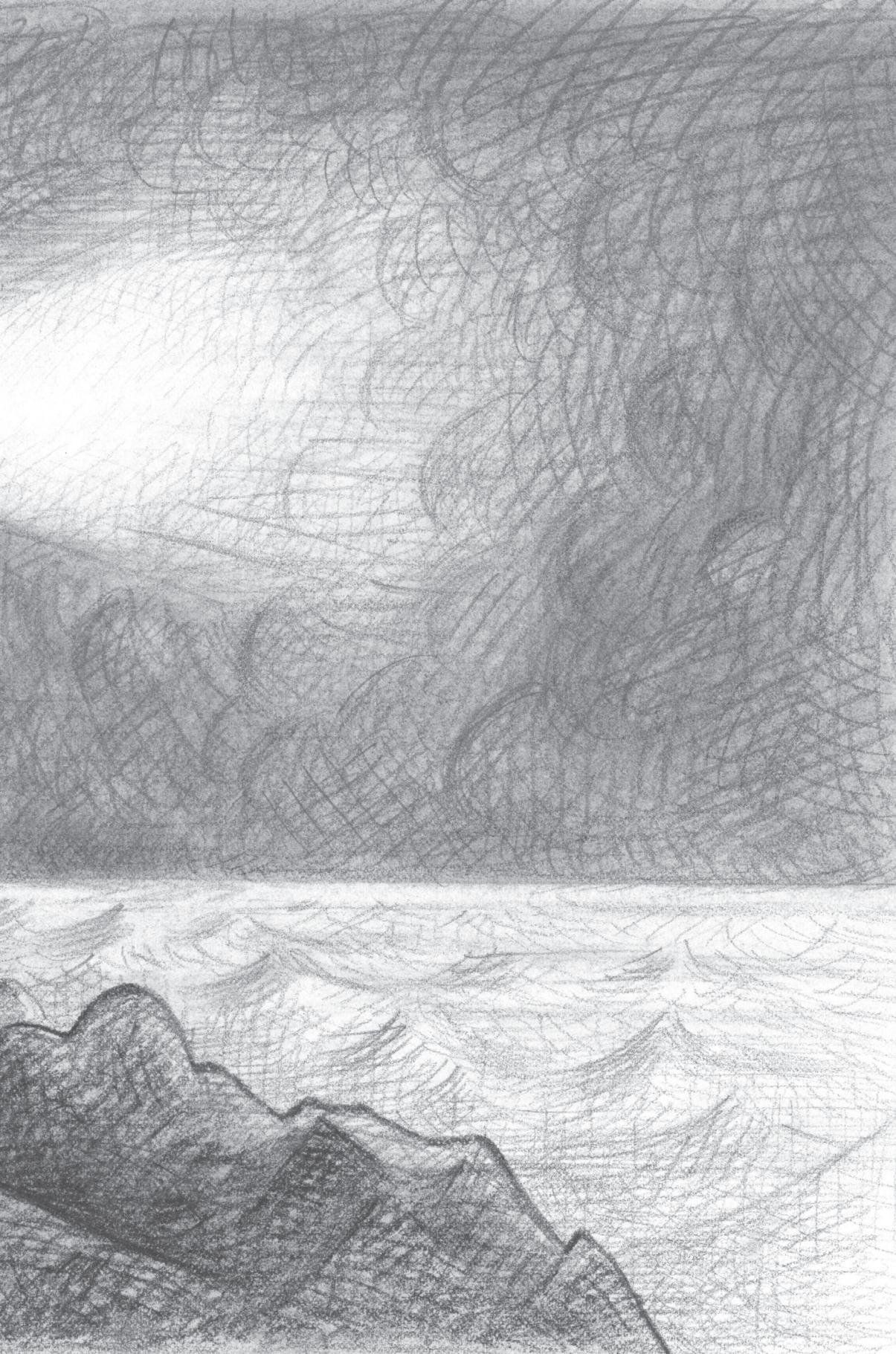
DOCHTERS VAN DRUKKE OUDERS

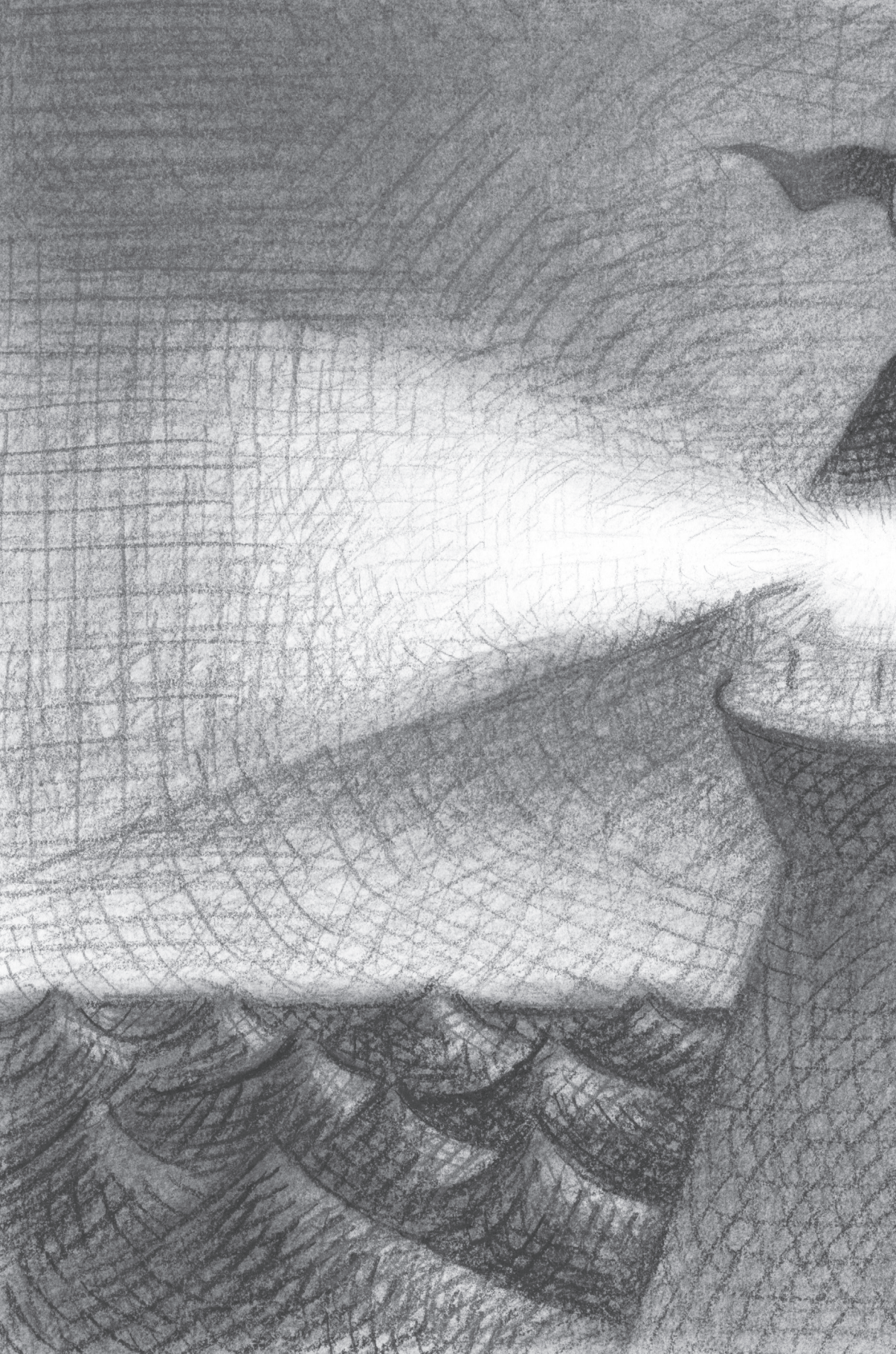

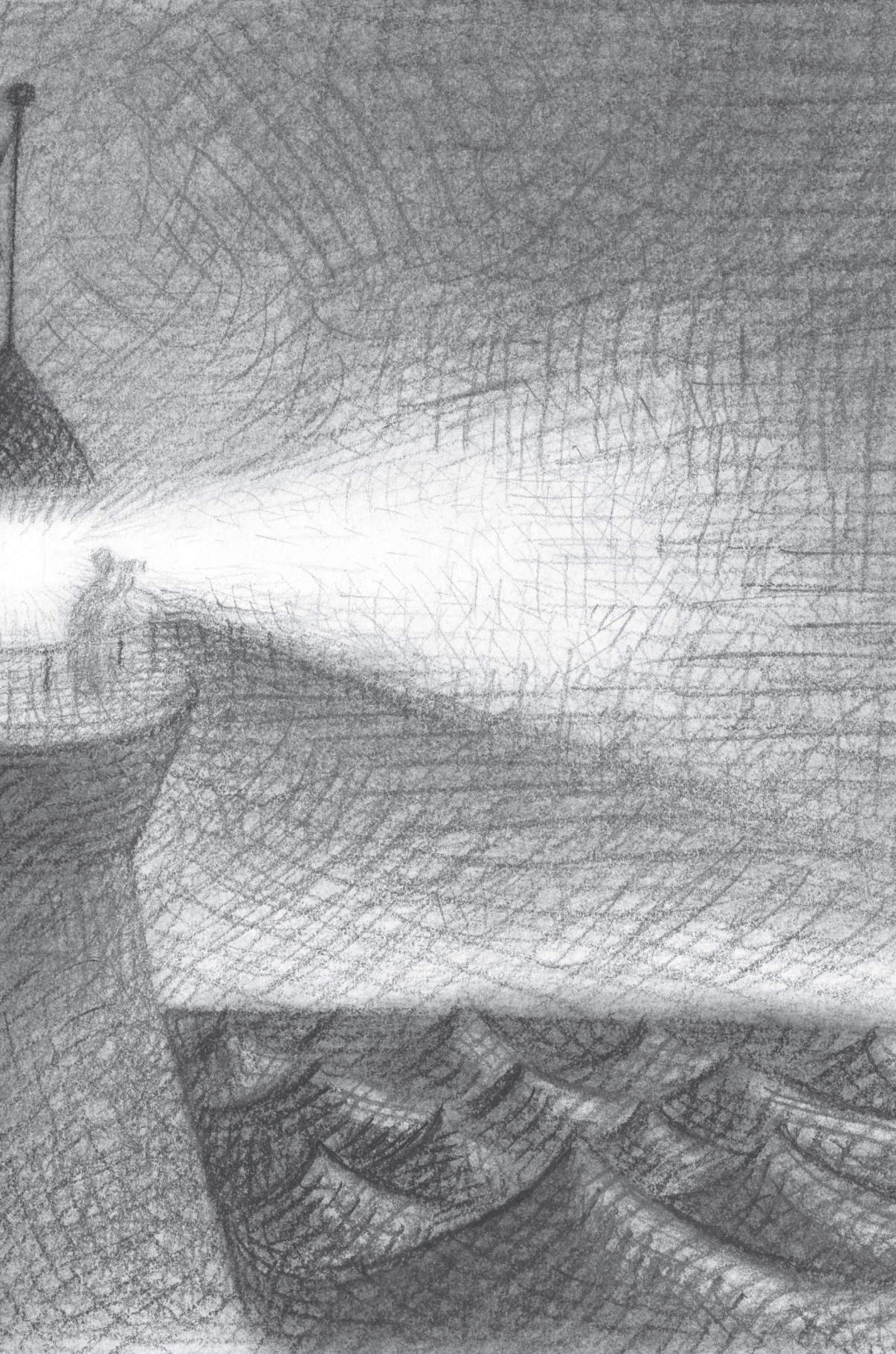

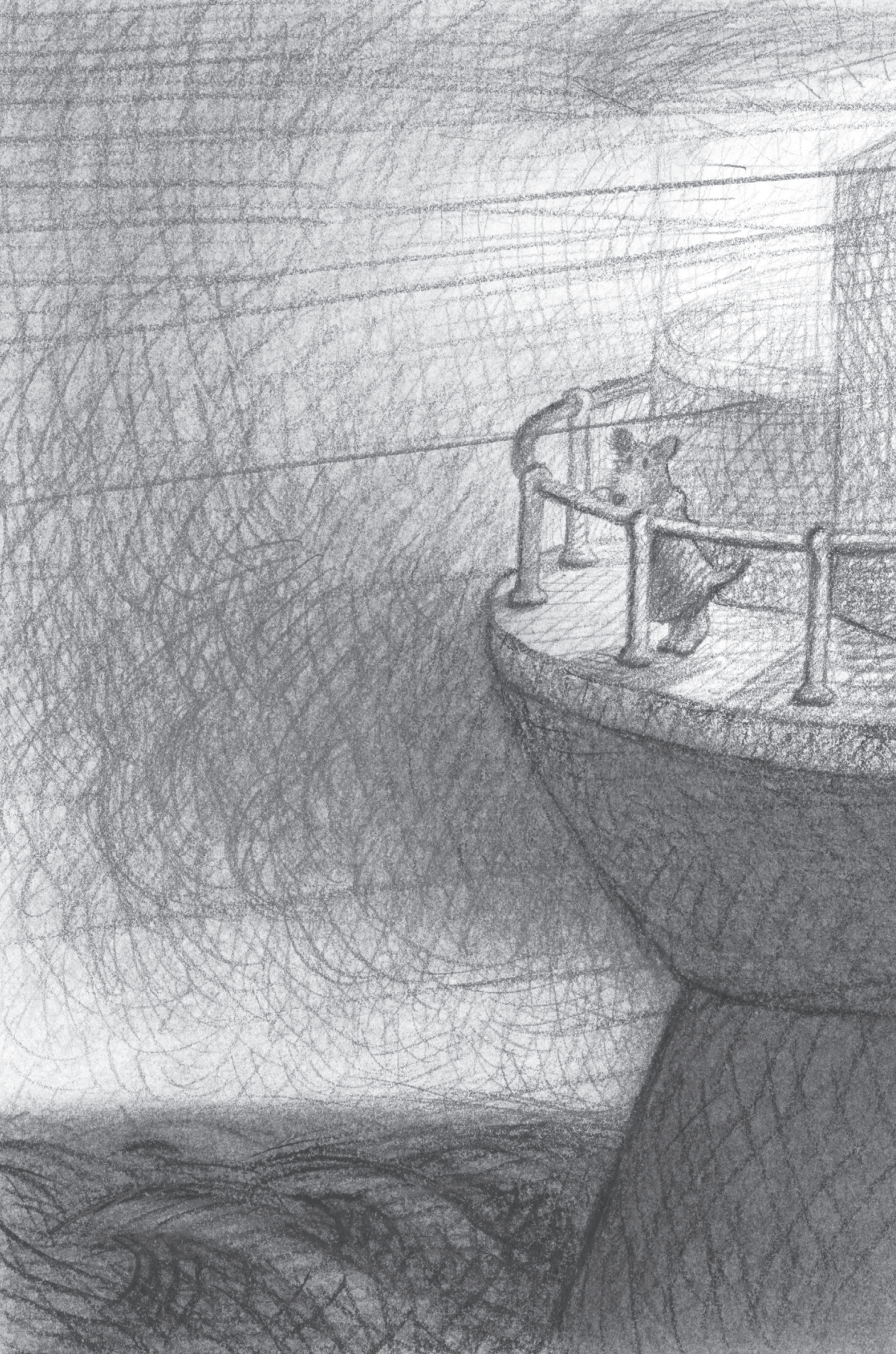

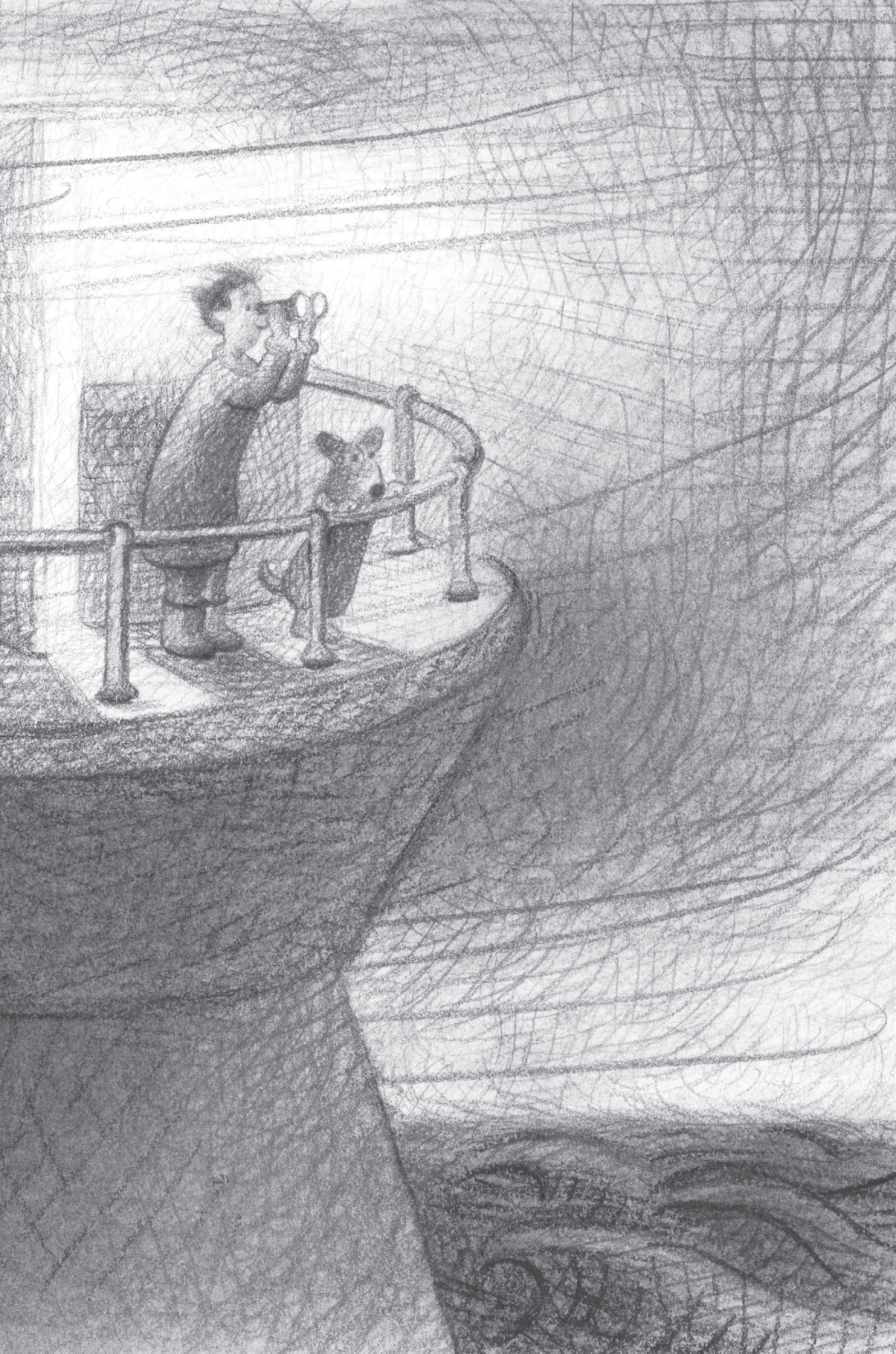

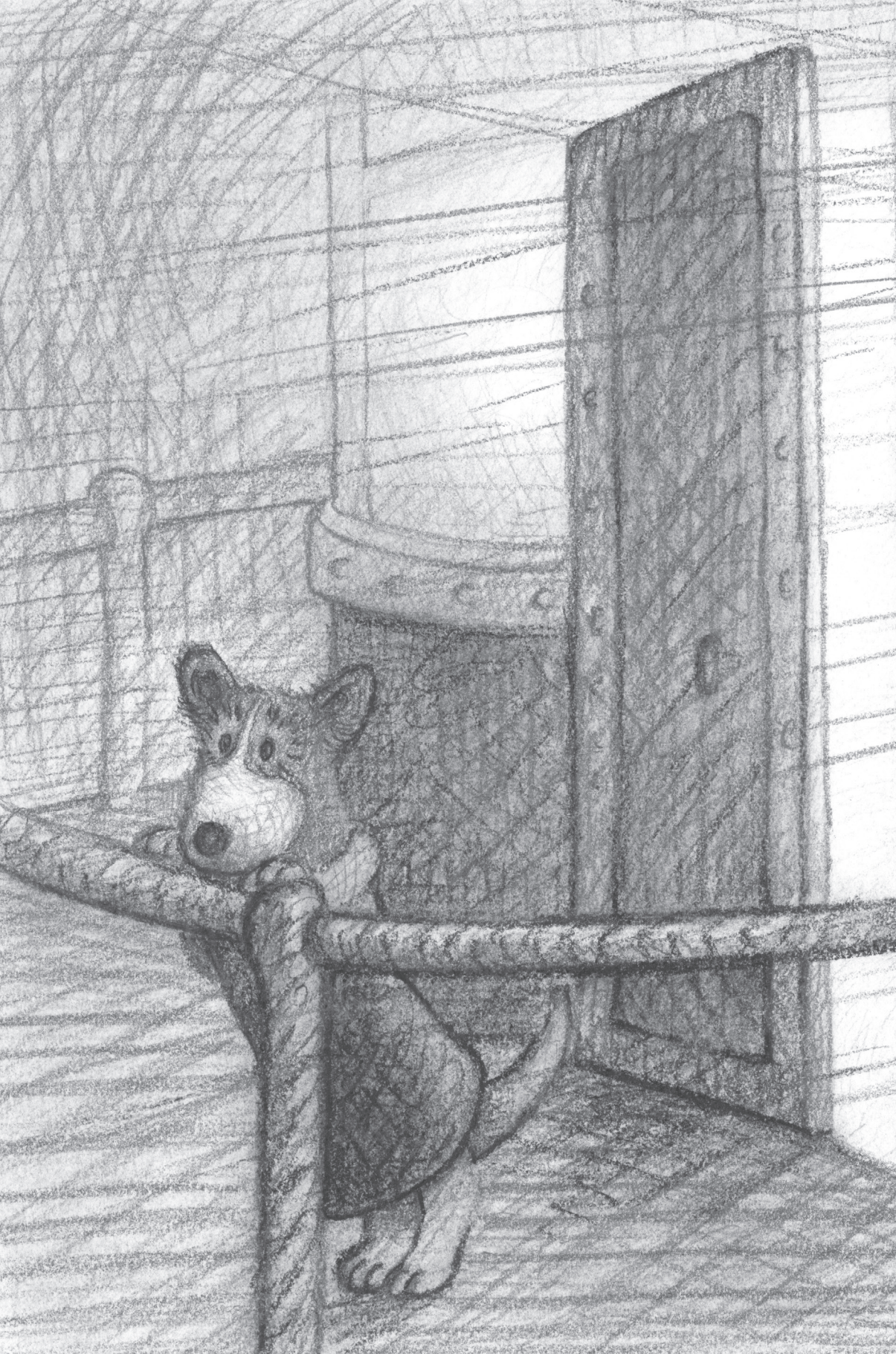

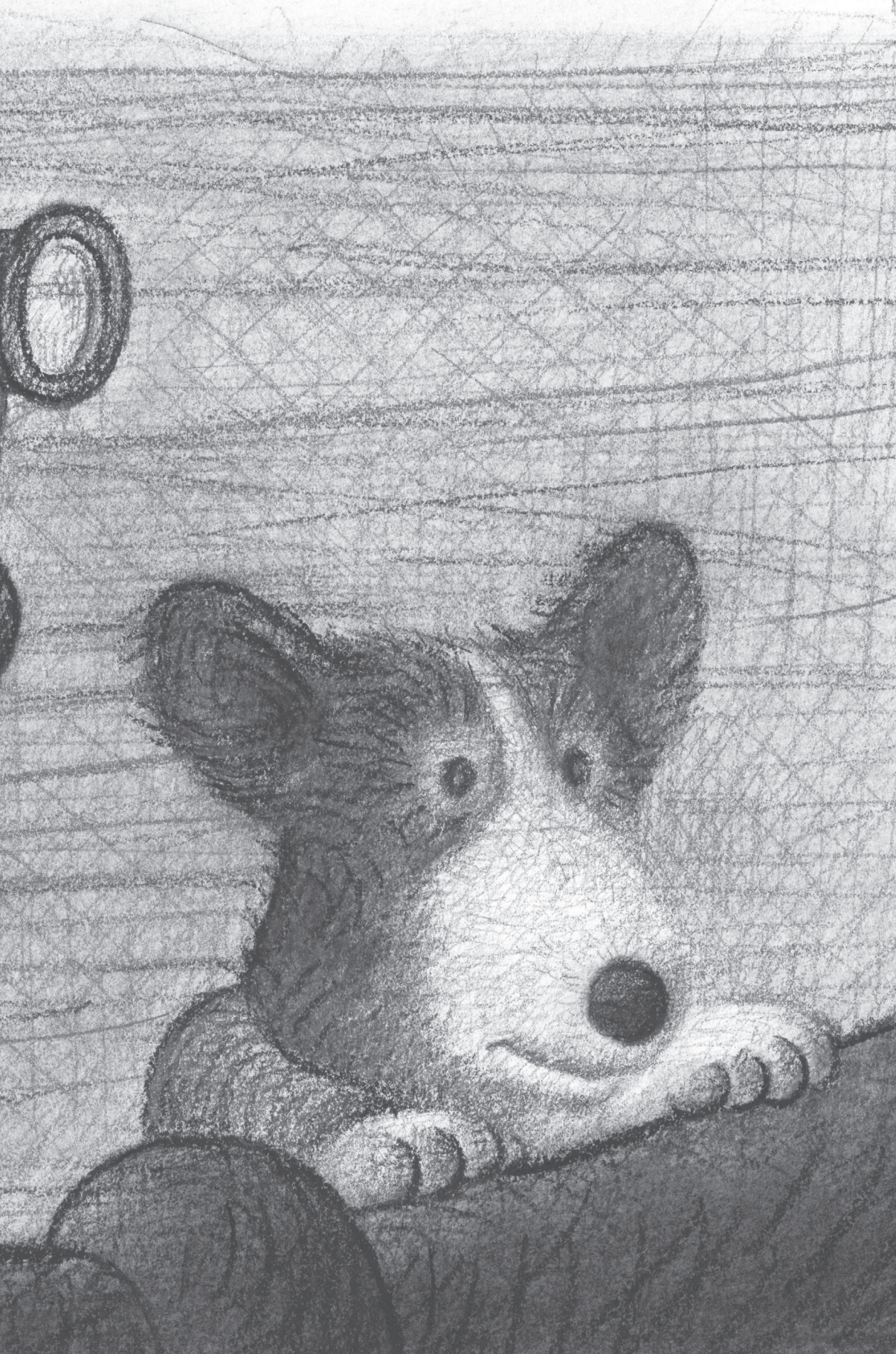

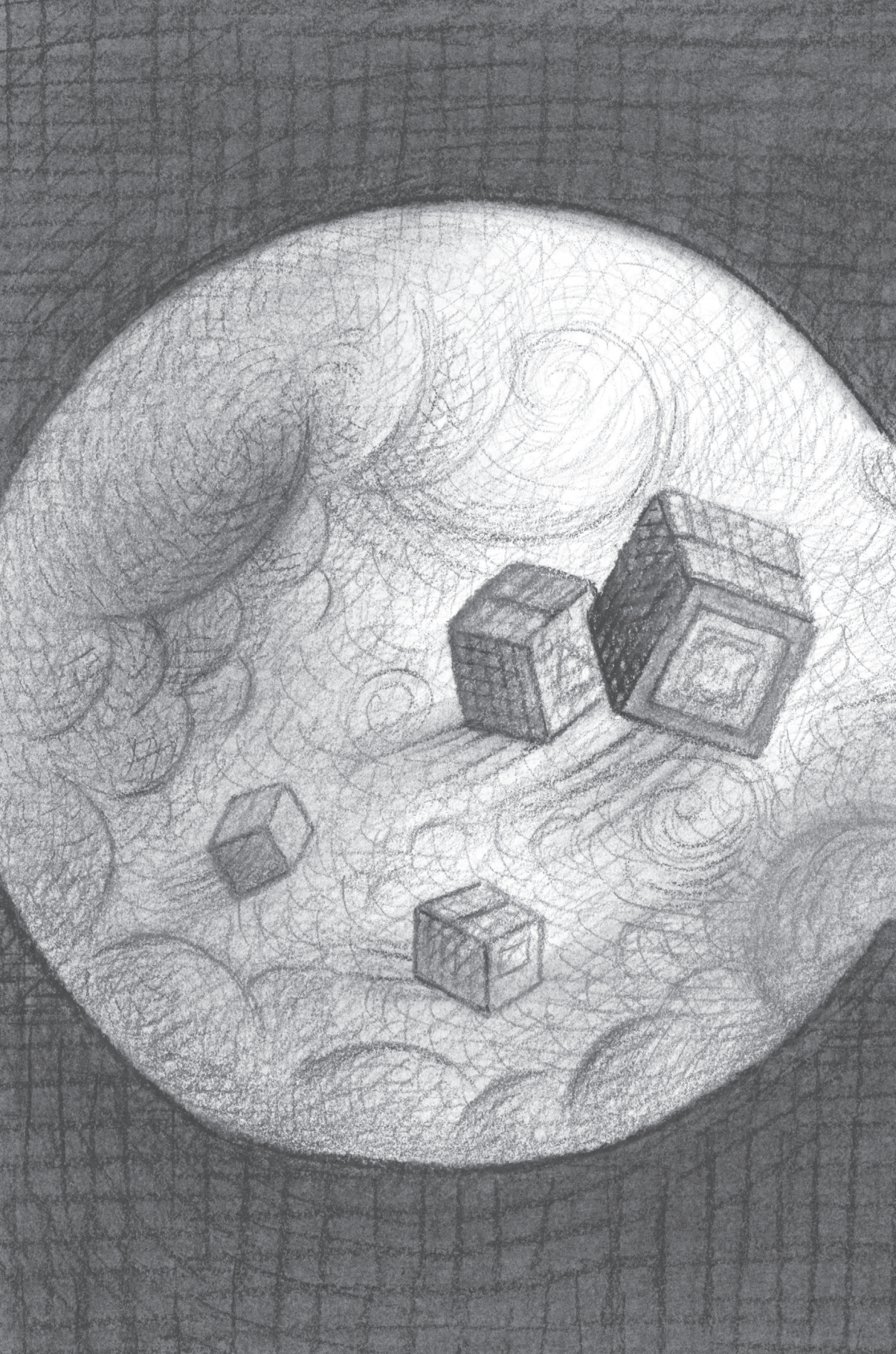

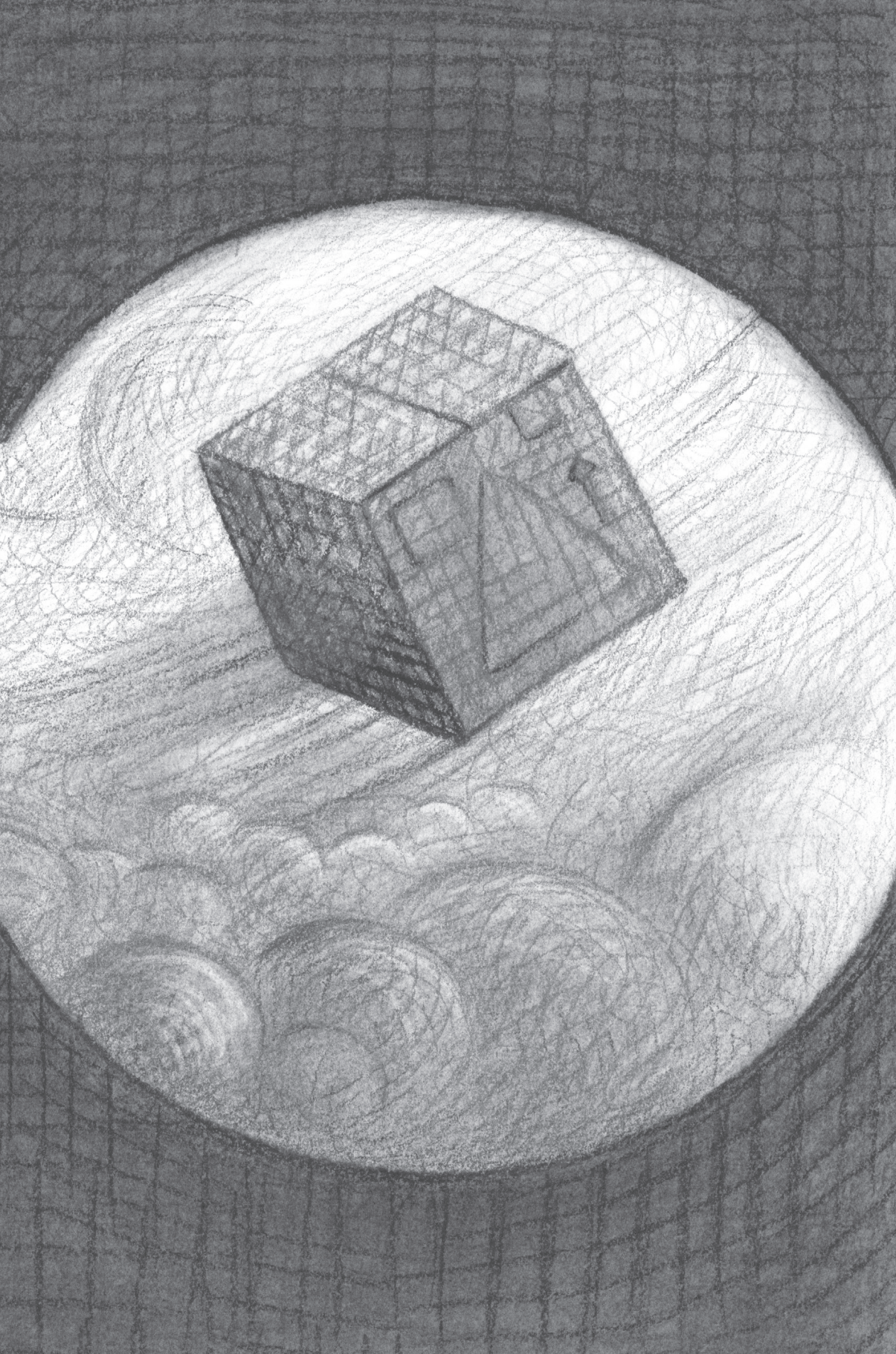

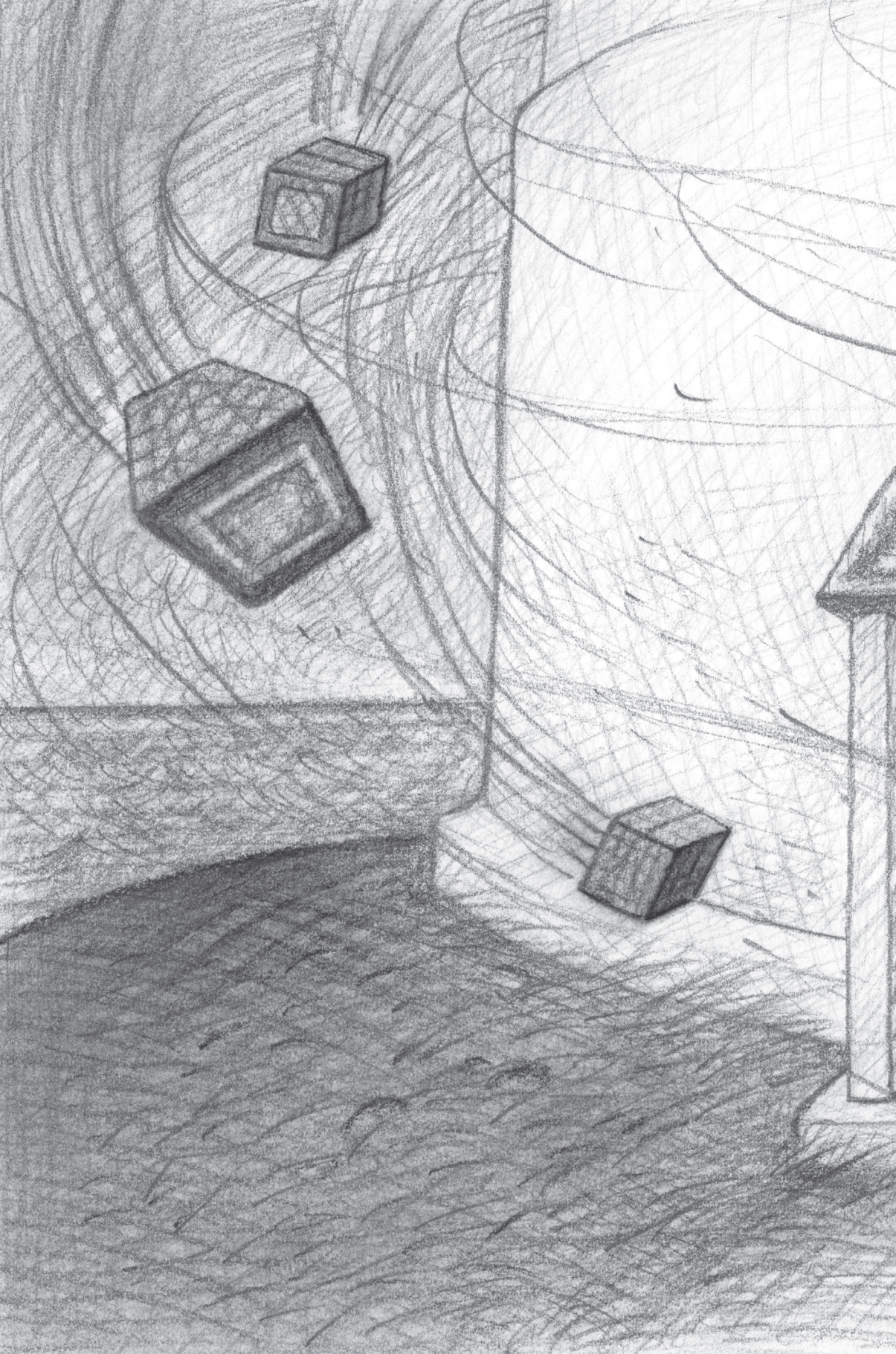

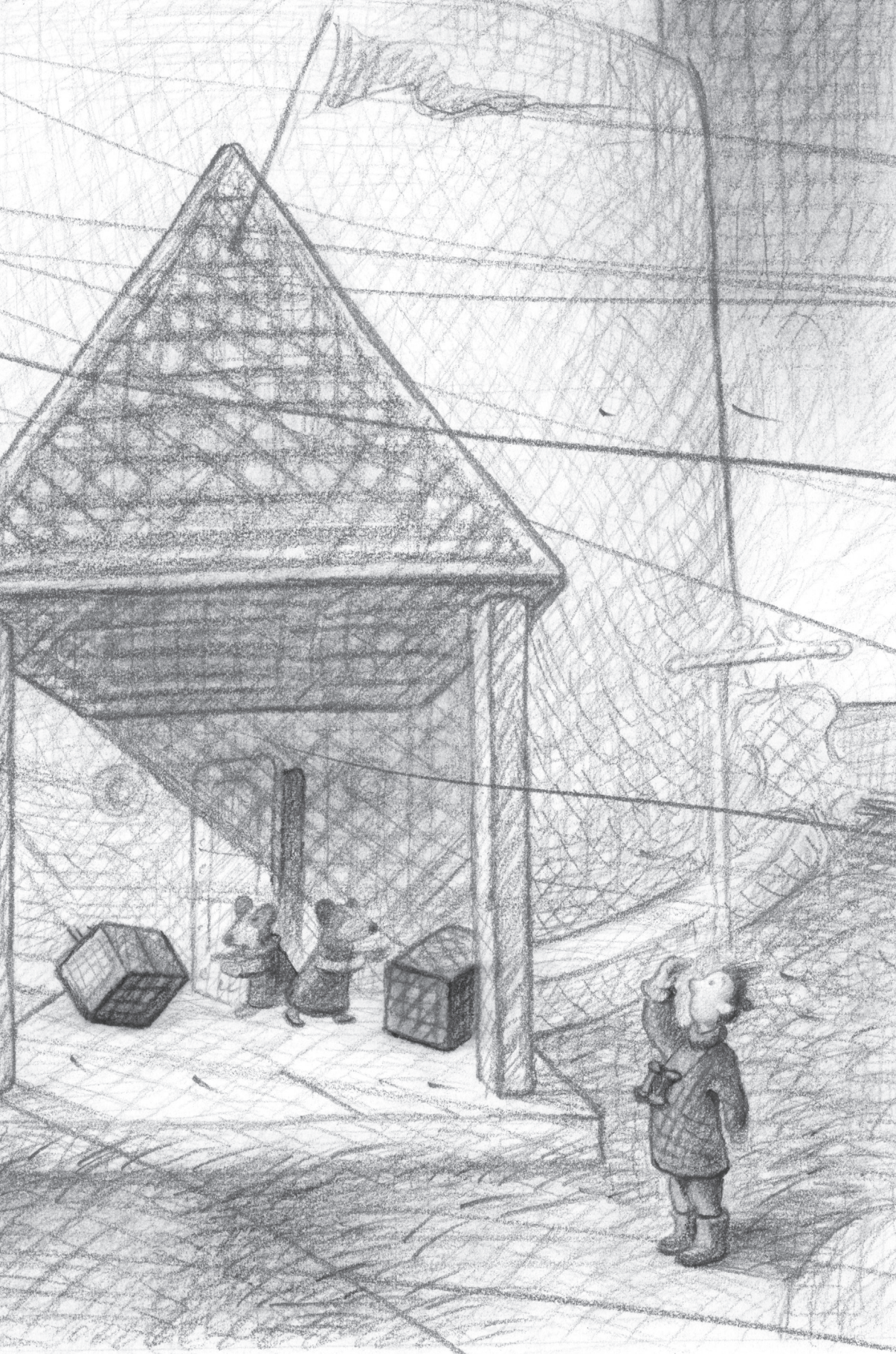

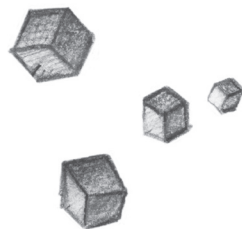

HOOFDSTUK 1

BEATRIJS

Het was een perfecte dag om Expres te Verdwalen.

Bij zonsopgang stond juf Wervelwind op het uitkijkplatform van de vuurtoren van haar Avonturenschool. Boven haar draaide langzaam een brede lichtstraal rond. De lerares tuurde door een verrekijker, terwijl haar twee corgi's toekeken. Vanuit het westen kwamen onheilspellende legers van donkere wolken aanmarcheren. Het zou slecht weer worden. Maar eigenlijk was het hier, bij de Grote Witte Vuurtoren aan Zee, altijd slecht weer. 'Denken jullie dat het gaat stormen, jongens?'

Abel likte aan zijn poot en stak hem in de lucht om de windrichting te bepalen. Tasman knikte bevestigend. Ja, het zou waarschijnlijk gaan stormen.

Juf Wervelwind tuurde de horizon af en zag in de verte vijf vage voorwerpen door de lucht suizen. Ze vlogen in een V-formatie, als ganzen die voor de winter naar het zuiden trekken, maar dit waren geen ganzen. Het waren dozen, vijf grote dozen. Ze vlogen naar het noorden toe, boven de weg langs de rotsige zee kust, recht op de school af. ‘Ze zijn er!’ Juf Wervelwind haastte zich naar binnen en holde kletterend de wenteltrap af, rond en rond. Abel gespte snel zijn horloge om zijn pols, en Tasman greep zijn klembord met de namenlijst. Toen renden de honden allebei achter haar aan.

Bonk!

Bonk!

Bonk!

Bonk!

Bonk!

De dozen landden op de stoep voor de Avonturen-school van juf Wervelwind.

De lerares porde met haar voet tegen de eerste doos.

‘Laat me eruit!’ riep een stem binnen in de doos.

‘Achteruit!’ waarschuwde juf Wervelwind.

De honden bleven op veilige afstand.

Het schoolhoofd trok met één snelle ruk de sluitstrip van de doos en stapte achteruit. Meteen sprong er een meisje tevoorschijn.

‘Waar ben ik?!’ brulde ze.

‘Je bent op de Avonturenschool,’ antwoordde juf Wervelwind. ‘Hoe heet jij?’

‘Beatrijs Beitel!!’ Beatrijs droeg een vuile blouse met een geruit vestje; het uniform van haar vorige school, waar ze een paar weken geleden vanaf was getrapt. Haar korte donkere haar zag eruit alsof ze het zelf had geknipt, haar neus liep en ze moest dringend haar tanden poetsen. Ze rook ook niet erg lekker.

Abel keek op zijn horloge; het was precies zeven uur ’s morgens. Tasman zette een vinkje bij haar naam.

‘Deze heeft lef!’ Juf Wervelwind knipoogde naar haar corgi’s.

Beatrijs Beitel was heel klein en rond, als een strandbal met armen en benen. Ze kneep haar ogen tot spleetjes en keek met een wantrouwende blik naar juf Wervelwind. Toen sprong ze van de stoep om de omgeving in zich op te nemen. Ze stak haar mopsneus in de lucht en snoof de zoute zeelucht op. Ze spitste haar oren en hoorde het gebulder van golven die op de grote, puntige rotsen beukten. Ze voelde het zand als naaldjes in haar mollige wangen prikken. Een overvliegende zee-meeuw liet een mosselschelp op haar hoofd vallen, en dat was de druppel.

Beatrijs Beitel klom weer in haar doos en

trok de flappen over haar hoofd. ‘Stuur me terug!!’ Voor één keer klonk haar schrille stem gedempt, en dat was heel ongebruikelijk, want ze had een paar longen met de omvang en kracht van een professionele varkenshoeder.

De reden daarvoor was dat niemand Beatrijs ooit hoorde, behalve als ze schreeuwde.

Haar vader en moeder, dokter Lou Beitel en dokter Loulou Beitel, hadden het heel druk. Ze waren begonnen in de betonblokkenhandel en hadden zich langzaam maar zeker opgewerkt tot prominente plastisch chirurgen. De vader van Beatrijs, dokter Lou Beitel, had zelfs een manier gevonden om rimpels en lippen op te vullen met de grondstoffen die hij voorheen had gebruikt voor het maken van zijn betonblokken.

‘Het is een win-winsituatie,’ zei dokter Lou vaak.

Maar daar lieten de Beitels het niet bij. De moeder van Beatrijs had de naam van haar dochter afgekort tot Bea om tijd te besparen, want ze was druk aan het experimenteren met manieren om haar te laten groeien op betonblokken.

‘Denk je de mogelijkheden eens in!’ jubelde ze.

Dokter Lou wreef over zijn kale hoofd. ‘Ja, denk je eens in.’

Je kunt je wel voorstellen dat er voor al dat denkwerk heel veel rust nodig was. Maar hun dochter Bea wilde altijd wel iets – zoals ontbijten – en stelde voortdurend vragen, zoals: ‘Wat is een verjaardagscadeau?’

Als niemand reageerde, ging ze luider en luider praten, totdat ze krijste op een geluidsniveau waarmee je glas kon laten barsten: ‘Wat is een verjaardagscadeau?!!!!!!’

En zo kreeg Beatrijs Beitel de naam dat ze luidruchtig was.

Om haar rustig te houden, lieten Bea’s ouders haar betonblokken tellen. Bea hield de aantallen bij in een schrift waarop stond: AANTAL BETONBLOKKEN. Tot nu toe had ze 637.523 betonblokken geteld.

Maar nu was Beatrijs op de Avonturenschool, en ze zou niet naar huis worden gestuurd. In plaats daarvan zou Beatrijs Beitel al over een paar uur Expres Hopeloos Verdwaald zijn.

Lees verder in De avoturenschool van juf wervelwind.

www.defonteinkinderboeken.nl

Oorspronkelijke titel: *Ms. Rapscott's Girls*

Verschenen bij Dial Books for Young Readers, een imprint van Penguin Group (USA) LLC

© 2015 Elise Primavera

Voor deze uitgave:

© 2015 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Lia Belt

Illustraties: Elise Primavera

Grafische verzorging: Sander Pinkse Boekproductie

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 3858 4 (e-book 978 90 261 3870 6)

NUR 282, 283

